

bis cassigantibus vel Reges ipsi dicto erant audientes.

Quatuor Libri Regum historiam continent Judaeorum 571. annorum, nempe ab orto Samuele A. M. 2849. usque ad transmigrationem Juda A. 3420.

Primus Liber historiam complectitur 400. annorum, ab a. 2849. usque ad obitum Saul a. 2949.

Secundus Liber excurrit 40. annos Regni Davidis, nempe ab A. 2949. usque ad 2989.

DISSERTATIO DE ORIGINE, ET NUMINIBUS PHILISTHÆORUM.

a Amos 9. 7. Jerem. 47. 4.

Philisthæorum origo in varias Criticos distaxit sententias. Convenit inter omnes, populos illos alienigenas Palæstinæ fuisse; quos Propheta ex insula Caphtor deducunt [a]. Sed quænam hæc Insula apud Veteres novosque Geographos æquè incognita? In nostro Commentario in Genesim 10. 14. conjecturas pro Insula Cypri concessimus. Sed ut ingenuè fateamur, adductæ aliæ conjecturæ modò displicent, quippe qui originem Numinum Philisthæorum scrutantes, veram simul ejusdem gentis patriam in Insula Crete offendisse nobis blandimur. Quæ nos in eam opinionem adducunt rationes in medium proferentes, Eruditorum censuræ & judicio relinquimus.

Philisthæorum nomen alienigenas sonat; quod Septuaginta reddere consueverunt Allophyli, gens quæ ex alia in aliam regionem transmigravit. Genuinum illius populi nomen erat Cerethim; quemadmodum ex testimonio Ezechielis, Sophoniæ aliisque colligimus. In 1. Reg. 30. 14. legitur Amalecitas irrupisse in plagam meridionalem regionis Cerethim, nempe Philisthæorum, uti ex historia constat; cepisse insuper, & vastasse Siceleg, Urbem in plaga meridionali Philisthæorum, Davidi sedem ab Achis concessam. David, ceterique post ipsum Reges Juda, corporis custodes habuerunt milites alienigenas Cerethim & Phelethim, qui è numero erant Philisthæorum (b), Davidis partes secuti, cum persequentem Saulem in regionem Philisthæam declinavit. Ezechiel 25. 16. ita Philisthæos alloquitur: Ecce ego extendam manum meam super Philisthæos, & interficiam interfectores (Hebr. Cerethim) & perdam reliquias maritimæ regionis. Sophonias 2. 5. ita in eosdem populos invenitur: Va qui habitatis funiculum maris, gens perditorum (gens Cerethim). Unus igitur idemque populus habendus est Philisthæi & Cerethim; illud populum alienigenam designans, hoc patriam. Primum per contemptum nomen genti mansit; alterum avitum est, & genuinum.

b2. Reg. 15. 18. Legiones Cerethi & Phelethi & omnes Gelbai, qui secuti cum fuerant de Gelb. Vide Hebraum, & nostrum Commentarij in hunc locum.

c Ezech. 25. 16. Septuaginta (e) reddunt nomen Cerethim,

Cretenses, & Cereth, Creta. Theodoretus in Sophoniam partem Philisthæorum ex Insula Creta non invitum accereturum esse significat. Sed plerique Interpretum derivare gentem ex Cappadocia malunt, ubi Insula Caphtor statuitur, è qua Moyses, Amos, & Jeremias Philisthæos deducunt. Moyses enim liquidò prodit (d), Mizraim inter ceteros filios etiam Caphtorim habuisse, de quibus, inquit, egressi sunt Philisthim. Jerem. 47. 4. Depopulatus est Dominus Palestinos reliquias Insula Cappadocia (Hebraicè Caphtor). Amos 9. 7. Numquid non Israel ascendere feci de terra Egypti, & Palestinos de Cappadocia, & Syros de Cyrene? (Hebraicè Philisthæos de Caphtor, & Aramaos de Kir). Sed qui Cappadocia, quæ regio est continentis, Insula vocaretur? Idèd fortè, inquit illi, quòd ex uno latere Mari Nigro sive Ponto Euxino alluitur; positum est autem in moribus apud Hebræos, ut Regionem omnes Maritimè indiscriminatim Insula appellentur. Sed hæc quàm facilè dicuntur, non ita facilè adductis rationibus probarentur; hoc enim sensu etiam Palæstina, Phœnicia, Arabia, Egyptus Insulae dicerentur. Ne autem in hæc incidamus absurda, dicamus oportet distitas quidem à Palæstina regiones, unde non facile nisi mari transvectis iter est, Insulas ab Hebræis rerum Geometricarum imperitis haberi simul, & vocari. Sed hæc nulli minùs, quàm Cappadociæ conveniunt. Quærenda est Insula Caphtor in Mediterraneo, non in Oceano, ubi infrequentior erat navigatio, quo tempore Philisthæi in Palæstinam transmigrarunt. Inter cætera saltem Mediterraneæ Insulas nulli magis, quàm Insulae Crete, ea quæ dicta sunt omnia quadrant.

Quærenda est nempe Insula Palæstinis pervia, ampla, populorum numero florens, incultas autem habens vetustissimos, atque emittendis aliò non infrequentibus coloniis aptos, sermone verò parum à Phœnicia abluente, sicut & consonis cum illis moribus, legibus, & religione; cujus tandem nomen ad Cerethim, Cereth, Caphtor reducatur. Hæc autem omnia in Insula Crete ultrò se offerunt. Urbs est ibi vetustissima, &

e Strab. l. 20. pag. 330. Plin. Apterion. Pro. tom. Apterion. & inelyta Apterion (e), cujus portus Sita-mus. Notæ sunt etiam in eadem Insula Urbes Terapbone, Tharra, Mons Tityrus, & Satyri. Caphtor in Hebræo sonat pomum, sive malum granatum; atque malum cotonium Græcè cydonium appellatur. Porro populi Cydonii, & Urbs cognominis, in eadem Insula celebres, amplum ejus regionis tractum occupabant. Facile Græci Cydones seu Cydonios appellarunt, quos Hebræi Caphtorim. Cupressus arbor est frequentis in ea Insula, & tanquam ejus solivavitam arborem describunt veteres (f); hanc Græci appellant Kuparion; quod satis accedit ad Caphtor. Sed melius nominis Cerethim vestigia in ipso Crete nomine servantur; quæ sanè Insula non nisi sub eo nomine Græcis innotuit. Primum tamen ejus nomen fuisse Aeriam Plinius lib. 4. cap. 12. refert, deinde Curetim. Populi Curetes totà prophanà antiquitate celebrantur, quòd Jovem in specu montis Ida in-triverint. Ex eodem fonte derivantur Urbs Gortina, & annis Karath (g), in quibus planè omnibus vestigia deprehenduntur nominis Ceret, Cereth, Cerethim.

f Plin. l. 16. cap. 33. Cupressus. huic patria Insula Creta.

g Callimach. Hymn. i Dian.

h Mela l. 2. cap. 7.

i Odyss. T. 174.

k Diod. l. 5. pag. 238. seu Strab. l. 10. pag. 331.

l Vide Diod. l. 1. c. 137.

m Diod. l. 5. pag. 236. 237.

* Diod. Sic. l. 5. pag. 230.

serunt Pelasgi; deinde Dorici, quos ex-cuperunt Barbaræ gentes variæ (n). Numero incolarum, & potentia florebat plurimum tempore belli Trojani, uti in superioribus observavimus. Facile etiam conjicimus, veterem gentis linguam Phœniciam fuisse, vel saltem ad illam accessisse plurimum, quemadmodum ex nomine Urbium, & locorum intelligi potest. In iis enim Phœnicia origo facilè deprehenditur, qua de re Bochartus. Porro Philisthæorum lingua Hebræa erat, sive Phœnicia, & cæterarum gentium ejus tractus, & Insularum Mediterraneæ ferè omnium. Herodotus (o) consentit Cretenses omnes origine Barbaros esse, non Græcos. De Creta hæc Homerus Odyss. T. ver. 175. In ipsa quidem Achivi, in ea autem Eteocretes, Cydones, Dorensesque, Tricaices divini-que Pelasgi. Pelasgorum nomine designari Philisthæos idcirco suspicamus, quòd duorum ejusmodi nominum sonus non ab-similis, eadem ferè significatio habeatur; sonant enim advenas, errabundos. Porro nec in Græcia, Italia, Asia, Creta, ob-sidione Troje deerant Pelasgi. Vernacula Eteocretum, seu Cretensium genuinorum, sicut & Pelasgorum lingua non multum ab Hebræa abludebat, & consueto Hebræorum sermone, qui Philisthæi ipsi pariter Ceretum, Cretenses, & Phelethim appellabantur.

n Ibid. pag. 238.

o Herod. l. 1. c. 173.

Quæquam autem de Philisthæorum moribus, & Religione pauca memoria com-missa supersunt, quæ tamen restant satis superque consensum produnt cum legibus & cultu Cretensium. De Cretensibus memoriae proditum est, viros fuisse bellicosos, laborum belli jam inde ab ineunte ætate patientes (p). Arcu, & jaculis pro-armis utebantur; Republicam administrabant sex Principes; & in rebus majoris momenti Senatam ea de re collectum consu-lebant. In Connubiis Lacædæmonum leges servatæ, adolescentes in classes divi-si victum habebant & vitam communem; quod sanè cum historia Samonis quadrat, ad cujus pompam connubij Philisthæi 40. adolescentes assignarunt. Principes Cretenses populi suffragio electi Philisthæorum Sa-trapas satis referunt; ac bellicosa hujus populi indoles in Libris Sacris ultrò se pro-dit. Cretensium pronum ad vitia, menda-cia potissimum & ignaviam, ingenium, quis oesciat? Paria Philisthæis exprobra-remus, solis consultis Historia Sanctæ Li-bris. Celebrantur apud Prophanos Cretenses & Dadyli montis Idæ, tanquam viri corporis robore, & strenuitate præstantes; nec deerant in Insula Crete Gigantes, quibuscum Jupiter manus conseruit (q). Scitum est autem è Philisthæis plures pro-didisse Gigantes; & plerique milites è tur-ma Cerethi & Pelethi, Davidis partes se-quantur, viri erant rerum strenuè gestarum famâ præstantes. Ex prælio autem Gelboe intelligimus, arcu & sagittis certasse Phi-listhæos (r).

p Strab. l. 10. pag. 631. &c.

q Diod. l. 5. pag. 234.

r 1. Reg. 31. 3. Consequuti sunt eum viri sagittarii.

s Judic. 16. 12. t 1. Reg. 4. 1. &c.

Quinque Philisthæorum Numina occur-runt 1. Dagon, Deus in Gaza (s), Azotho (t) & alibi cultus; est enim apud Josue 15. 41. & 19. 27. mentio duarum Urbium Beth-Da-

Centum Urbes habitant magnas, uberrima Regna.

Homerus in cathalogo Navigiorum eam ap-pellat Insulam centum Urbium; quamquam alibi 90. tantummodo agnoscat (i). Primi omnium maris imperium habuisse credun-tur (k), omniumque ferè Numinum matrem fuisse regionem historiarum veteres habenti, uti Cereris, Veneris, Dianæ, Apollinis, Jovis, Bacchi, Herculis. Cretenses sub Re-gè Minoe & deinde sub Rhadamantho lon-gè lateque dominationem suam ad Insulas Archipelagi, & ad continentem proroga-runt (l); sicut & plures in varia loca mi-ferunt colonias. Inter has non immeritò Cerethim, & Phelethim recensemus. Sanè nominis Cerethim in eadem Insula vestigia deprehendimus non obscura; sicut & clara apparent nominis Phelethim in Ple-to sive Pluto, quem virum historiarum Tri-poli in Creta (m) ortum ferunt, quod etiam nomen sonat in urbe Phalafarne.

Urbem Gazam in Palæstina Minoam olim appellatam tradit Stephanus; quòd scilicet Minos Rex Crete uox cum fratribus Eaco, & Rhadamantho in Palæstinam ve-niens nomen Urbi suam reliquisset Minoam, ac si diceretur Urbs Minois. Hæc in remo-tissima ætate vestigia supersunt deductæ ex Cretensibus Philisthæorum originis. Jupiter in Casio monte in finibus Ægy-pti & Palæstinæ cultus, malum punicum [quem Hebræi Caphtor, Græci Rhoian ap-pellant] gerens exprimebatur, ait Achilles Tatius l. 3.

Porro Cretenses gens sunt omnium, quæs quidem noverimus, vetustissima (*): pri-mitus eam Regionem tenuerunt, Eteo. Cre-tes, dicti etiam Autochtones i. e. è terra na-ti, quippè quorum origo lateret. Succes-